

Таким чином, посилення процесів глобалізації та фінансової інтеграції в сучасних умовах постійно супроводжуються ймовірністю виникнення кризових явищ і загроз як на рівні національних економік, так і в окремих галузях. Дослідження сучасної економічної ситуації на підприємствах України показало, що кризові ситуації відбуваються досить часто, а їх наслідки набувають великих масштабів, тому гостро постає питання необхідності формування ефективної системи антикризового управління підприємством.

Інформаційні джерела:

1. Статистика України [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

УДК 330.322

Н.М. Руцишин, канд. екон. наук, доц. (*ЛТЕУ, Львів*)

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ ТА ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ

В сучасних ринкових умовах ефективний розвиток економіки країни та суб'єктів господарювання неможливий без здійснення інвестицій. Саме інвестиційна діяльність виступає основоположним чинником зростання економіки, даючи змогу акумулювати тимчасово вільні фінансові ресурси та спрямувати їх на реалізацію різноманітних проектів з метою отримання майбутньої економічної вигоди.

Інвестиційна привабливість держави характеризується інвестиційним кліматом, рівнем розвитку інвестиційної інфраструктури, можливостями залучення інвестиційних ресурсів та іншими факторами, які істотно впливають на формування доходності інвестицій та виникнення інвестиційних ризиків [1, с. 102]. Ступінь інвестиційної привабливості є визначальною умовою активної інвестиційної діяльності, а, отже, і ефективного соціально-економічного розвитку економіки держави. Основними передумовами формування в Україні сприятливого інвестиційного клімату є: вигідне географічне положення по відношенню до світових стратегічних ринків Європи та Азії; природно-ресурсний потенціал; рівень розвитку промислового виробництва; висококваліфікована та конкурентоспроможна робоча сила; несформований ринок товарів (Україна потенційно є одним з найбільших

ринків в Європі); незадоволений попит населення [2, с. 66].

Станом на 01.01.2018 р. найвагоміші обсяги надходжень прямих інвестицій були спрямовані до установ та організацій, що здійснюють фінансову та страхову діяльність – 26,1% та підприємств промисловості – 27,3 %. До основних країн-інвесторів належать Кіпр – 25,6 %, Нідерланди – 16,1%, Російська Федерація – 11,7%, Велика Британія – 5,5%, Німеччина – 4,6%, Віргінські Острови (Брит.) - 4,1%, і Швейцарія – 3,9% [3].

Обсяги освоєння капітальних інвестицій підприємств України у 2017 році складають 412,8 млрд. грн. (рис. 1), що на 22,1 % більше від обсягу капітальних інвестицій за відповідний період 2016 року.

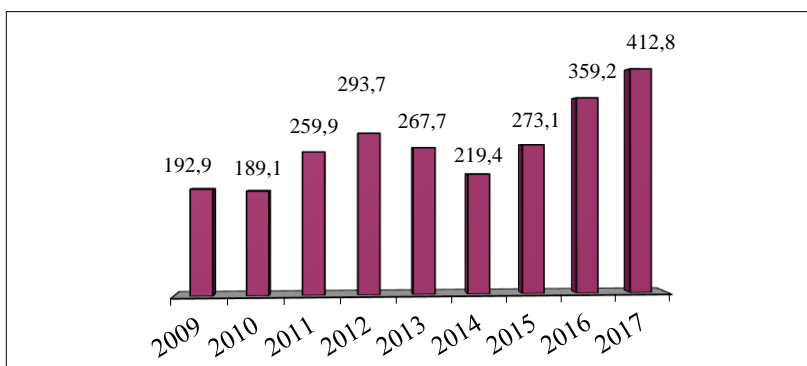

Рисунок 1 – Капітальні інвестиції в Україні за 2009-2017 рр., млрд. грн.

Джерело: [3]

Головним джерелом фінансування капітальних інвестицій залишаються власні кошти підприємств та організацій, за рахунок яких у 2017 році освоєно 69,9 % капіталовкладень.

Частка кредитів банків та інших позик у загальних обсягах капіталовкладень становила 5,3 % (рис. 2).

За рахунок державного та місцевих бюджетів освоєно 12,7 % капітальних інвестицій. Частка коштів іноземних інвесторів становила 1,4 % усіх капіталовкладень, частка коштів населення на будівництво житла – 7,8 %. Інші джерела фінансування склали 2,9 %.

Згідно даних рейтингового агентства Moody's Investors Service Україна покращила свій кредитний рейтинг в міжнародному економічному списку. Він змінився з Саа3 до Саа2 тобто зміна прогнозу зі «стабільного» на «позитивний». На покращення показників вплинуло проведення структурних реформ в Україні, зменшення боргового навантаження і покращення позицій на зовнішніх ринках.

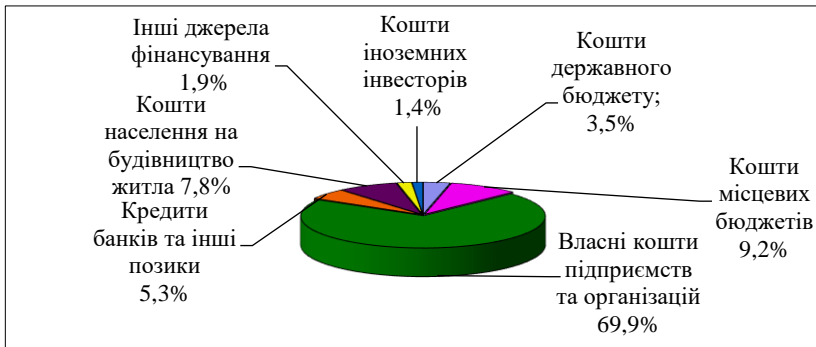

Рисунок 2 – Структура капітальних інвестицій в розрізі джерел фінансування, %

Джерело: [3]

Для забезпечення сприятливого інвестиційного клімату в Україні й формування основи збереження та підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки здійснено ряд заходів:

1. Створено правове поле для інвестування та розвитку державно-приватного партнерства.

2. Надано для іноземних інвесторів рівні умови діяльності з вітчизняними інвесторами, іноземні інвестиції в Україні не підлягають націоналізації.

3. Підписано та ратифіковано Верховною Радою України міжурядові угоди про сприяння та взаємний захист інвестицій з більше ніж 70 країнами світу.

4. З метою спрощення порядку залучення іноземних інвестицій 31.05.2016 прийнято Закон України № 1390-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скасування обов'язковості державної реєстрації іноземних інвестицій».

5. В травні 2017 р. у Відні підписано Угоду про заохочення та захист інвестицій між Україною та Фондом Міжнародного розвитку ОПЕК, яка передбачає надання режиму найбільшого сприяння щодо розпорядження інвестиціями та прогнозовано сприятиме збільшенню обсягів іноземних інвестицій в ключові галузі економіки України [3].

Отже, Україна залишається привабливою для інвестицій, водночас вона не знаходиться осторонь світових процесів, є достатньо інтегрованою у світове господарство, а порушення макростабільності на зовнішніх ринках має свій відголос в нашій державі.

Інформаційні джерела:

1. Малько К. С. Інвестиційний клімат та інвестиційна привабливість України: чинники їх формування в сучасних умовах / К. С. Малько // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – № 3. – С. 100-105.

2. Мордань Є. Ю. Сучасний стан інвестиційної діяльності в Україні / Є. Ю. Мордань, К. С. Загорко // Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Серія: Економіка та менеджмент. – 2017. – Випуск №23, Ч. 2. – С. 63-67.

3. Стан інвестиційної діяльності в Україні. [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=Стан%20інвестиційної%20діяльності%20в%20Україні

УДК 338.124.4

В.О. Савченко, магістрант (*ЖДТУ, Житомир*)

ЕЛЕМЕНТИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ ЗАГРОЗІ БАНКРУТСТВА

Сьогодні в Україні для багатьох підприємств особливої актуальності та важливості набуває прогнозування фінансового стану, розробка і прийняття програми антикризового управління при ймовірності банкрутства. Вирішення цього завдання дозволяє виявити внутрішні проблеми підприємства та вжити заходів щодо недопущення зростання ризику зриву платежів по зобов'язаннях, припинення будь-яких виплат, зменшення обсягів реалізації і зрештою зростання ризику банкрутства.

Ефективність процедури банкрутства в значній мірі визначається існуючою нормативно-правовою базою. У зв'язку з цим виникає вкрай необхідне завдання розробки та впровадження антикризового управління та фінансового оздоровлення підприємств, зміцнення їх платоспроможності, які могли б дозволити керівництву суб'єктів господарювання ефективно і максимально безболісно реалізувати програми докорінної перебудови своєї діяльності відповідно до нових вимог ринку, а крім цього допомогли б керівництву підприємств, що знаходяться вже на грані банкрутства, ефективно вийти з цього стану, сформуванню матеріально-технічну та інтелектуальну базу для підвищення конкурентоспроможності своїх виробництв.

Поняття «антикризове управління» в наукових працях вітчизняних вчених з'явилося в 90-х роках ХХ ст. та пройшло такі етапи